

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 134. Induciæ Anglos inter & Scotos prolongatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66495)

quoque invasionem in Germaniam mo- Sæcul. XVI.
 lirentur, hinc inferebat, quod perpensis A.C. 1525.
 hisce rationibus comitia convocare, per-
 opportunum esset consilium, ut in il-
 lis de remedio tot malis opponendo
 deliberaretur. Ast hic Principum con-
 ventus præfixo tempore haberi non po-
 terat, quocirca illum ad S. Martini fe-
 stum differre oportebat; nihilominus
 Principum paucissimis ob rusticorum
 seditionem Augustam confluentibus, co-
 mitia ad primam Maji diem anni sequen-
 tis Spiræ celebranda indicebantur.

§. CXXXIV.

*Induciæ inter Anglos, & Scotos
prorogata.*

In Scotia Angufanus Comes Regni ad-
 ministrationem, quam sibi non nisi
 ad quadriennium creditam habuit, a-
 deo in rem suam vertebat, ut illam evo-
 luto etiam hoc temporis spatio dimit-
 tere renueret. Hujus ambitio tanto-
 pere Argilam Comitem offendit, ut in-
 dignatione commotus aula excederet,
 Lenonius vero Comes, quamvis non
 minus eidem infensus esset, inde tamen
 non recessit. Regina æque ac Aranus
 Comes comperto Lenonii odio cum eo
 foedus pangere moliuntur, eumque in-
Hist. Eccles. Tom. XXXIV. P p du-

Sæcul. XVI.
A.C. 1525

ducunt, ut Regi inspiraret generosum sese e manibus Angufani Comitis eripiendi desiderium, quamvis tamen is hoc propositum non nisi anno sequenti effectui dare posset.

Ceterum Scotiæ Proceres solemnem in Angliam decernebant legationem, cujus caput erat Cassilis Comes, qui Regis nuptias cum Maria Angliæ Regis Filia conciliaret. Obstabant tamen haud leves hinc inde difficultates, ob quas induciæ protrahebantur, ut Comes opportunum nancisceretur temporis spatium, quo in Scotiam proficisci, ibique nova mandata accipere posset. Nihilominus hac in re conclusum nihil; fat enim vero simile est, quod Henricus hæc filia suæ unicæ, Regniq̄ Hæredis nuptias cum Rege Scotiæ haud acceptas habuerit, præsertim cum vix ullum commodum ex ejusmodi connubio perciperet, ac eo tempore nil propius esset, quam ut fœdus cum Gallis iniret; hinc Scotorum opem parum curasse videtur.

INDEX